

БАЩИНТО СЪРЦЕ НА БОГА

Джон Доусън

ВЪВЕДЕНИЕ

Замислял ли си се някога, какво мисли Бог за теб? Трудно ли ти е да повярваш, че Той те обича толкова много, колкото Библията ни казва? Бог е така величествен, че от време на време ни се струва да е много далече от нас, но какво всъщност представлява Той? Ти може би си чул за Неговите наставления, но какво знаеш за Неговите чувства и за Неговия характер?

Едно от най-чудните откровения, които Библията ни дава е, че Бог е наш Баща. За какво почваш да мислиш, когато чуеш думата "баща"? Дали автоматично в теб изниква представата за закрила, грижа, топлина и нежност? Или пък тази дума предизвиква друга картина в теб? В Библията Бог разкрива себе си като нежен прощаващ Баща, който непосредствено участва във всеки един детайл на нашия живот. Това е не само една чудесна картина, но това е истина. Независимо от това обаче, изглежда че всеки един човек има различна представа за това какво представлява Бог, защото подсъзнателно преписва на небесния Отец онези чувства и впечатления, които има от своя земен баща. Личното схващане за Бога обикновено се базира на опитностите, които човек има със земния авторитет. Добрите опитности ни доближават до разбирането и познаването на Бога, подобно и лошите опитности създават погрешна представа за Божията любов спрямо нас.

Какво имаше Бог предвид, когато създаде семейството? "Бог настанява в семейство усамотените..." (Псалм 68:6)

Семейството е кръг на общение, включващ мъжа и жената, на които се раждат мънички и напълно зависими от родителите човешки същества, които трябва да бъдат отгледани и възпитани. Защо идваме на света като мънички и безпомощни личности и едва след раждането си започваме да растем и да се развиваме физически, умствено и духовно, докато станем напълно самостоятелни? Замислял ли си се защо Бог не е създал една такава система на размножаване, която да произвежда физически съвършени личности като Адам и Ева в началото на сътворението?

Аз вярвам, че Бог иска ние да дойдем на този свят като напълно зависими и безпомощни същества, защото Той възнамерява чрез семейството, в което ни постави, да изяви Своята любов към родителя и детето. Като родители, ние започваме наистина да разбираме Божието сърце спрямо нас, когато станем Негови деца. А спрямо децата Божията воля е да види Своята любов, изявена чрез родителската нежност, състрадание и дисциплина.

Какво става обаче, когато този идеал не се сбъдне? Какво става ако по един или друг повод си бил разочарован от родителския авторитет?

Толкова много хора са изпитали болка, разочарование и отхвърляне в семействата си, че за тях е трудно да разберат истинската същност на Бога. За нас е много важно да разберем Божи характер, за да можем да Го обикнем, да Му служим и да бъдем като Него.

Тук искам да разгледам шест различни области на неправилно схващане за Бога и Неговата любов спрямо нас. За да ни стане това по-ясно, аз ще се спра изключително върху Божиите качества на Отец. Въпреки всичко, една цялостна представа за любовта

на Бога като родител е невъзможна, тъй като не може да има пълна изява на качествата на майчината и бащината родителска обич. "И Бог създаде човека по Свой образ; по Божия образ го създаде, мъжки и женски образ ги създаде." (Битие 1:27) Самият аз бих искал да надникна в личното ви минало и да видя дали вашето общение спрямо Бога не е било възпрепятствано по някакъв начин, поради неуспеха или липсата на нежна любяща грижа от страна на единия, или на двамата родители.

1. РОДИТЕЛСКИ АВТОРИТЕТ

Случвало ли ви се е да спрете пред къщата на ваши приятели и да бъдете посрещнати от тяхното куче? То или се опитва да ви избегне, изпълнено със страх, или пък ще се хвърли върху вас в неочаквана изява на чувства, било като ви оближе с език, приятелски размахващо опашка, или пък вдигащо мръсните си лапи. Напласеното куче, което не можете да подбудите да ви се довери, явно е било малтретирано, докато избликът на радост от страна на другото е явно доказателство, че то произхожда от любящ дом.

Подобно нещо става и когато Бог се приближава към човека. Нашите минали опитности диктуват начина, по който ние ще отвърнем на Бога, когато Той протегне ръката си към нас. Плачещият пророк, на име Осия, чува гласа на Бога, който казва: "Когато Израел беше младенец, тогава го възлюбих и от Египет повиках Сина Си. Колкото повече ги викаха пророците, толкова повече те се оттегляха от тях, жертваха на ваалимите и кадыха на ваяните идоли. При това Аз научих Ефрем да ходи, като го хващях за мишците му; но не познавах че Аз ги лекувах. Привлякох ги с човешки въжа, с връзки на любов, и бях за тях като ония, които изваждат хомота от челюстите им, и сложих храна пред тях." (Осия 11:1-4) Божият характер не е зъл и отмъстителен, но напротив, Той е неизказано нежен и дълготърпелив.

Неотдавна аз нахлух в кабинета си спешно, търсейки определена информация от моите папки. Докато набързо се ровех в книгата, петгодишният ми син упорито надуваше своята писклива свирка. Аз няколко пъти му казвах да престане. За кратко време настъпваше период на тишина, последван обаче от оглушително свирване в ушите ми, придружено от ситни капчици слюнка. Аз се протегнах, плеснах го с опакото на ръката си и му изкрещях ядосано в гнева си. Внезапно почувствах как Духът бе наскърбен. Аз си спомних библейския принцип, че Бог е бавен да се гневи и обича да показва милост. Тогава прегърнах сина си и го помолих да ми прости. Правилно беше, че аз се бях опитал да коригирам неговото непослушание, но нашите деца трябва винаги да знаят, че когато ги наказваме, ние вършим това, защото ги обичаме, а не защото изливаме нашето минутно разочарование. В един такъв момент нашият небесен Баща бива клеветен и зле представен в света чрез човешката жестокост и егоизъм. Това става не само в дома, но и във всичките форми на човешко управление. Неговият закон на любов бива пренебрегнат и нашите закоравели сърца продължават да нанасят несправедливост върху тези, които са по-малки и по-слаби от нас.

Какво изпитва Бог в подобен момент? Вратата на стаята с трясък се отваря. Малкото момче бива измъкнато посред нощ от леглото на пияния и ядосан баща: "Пръските са още на стената...Ще те науча аз момче!"

Ужасеното дете бива безмилостно бито от тъмната заплашителна фигура на един мъж, когото той нарича "татко".

Петнадесетгодишна проститутка механически продава всяка нощ на холивудския булевард тялото си, пропадайки все по-дълбоко. Не я е грижа какво ще стане с нея. От нощта, когато е била закачена от баща си, тя чувства себе си нечистоплътна. Цяло едно наранено поколение се препъва през младежките си години

и предава същите душевни наранявания на своите деца. И този процес продължава поколение след поколение. Има ли някой там, който да ни утеши? Кой ще даде бащинска обич на човешките чада? Чии ръце са така любящи и широко отворени, за да приемат самотните в света деца? Кой би плакал над нашите болки? Кой би ни утешил в нашата самота? ЕДИНСТВЕНО БОГ - СЪРЦЕСЪКРУШЕНИЯТ БАЩА, Този, когото тези малки незначителни същества отхвърлят, а Той така копнее да ги изцели. Нашият проблем е, че ние като онова уплашено куче се свиваме от ТОЗИ, за когото смятаме, че и Той ще бъде подобен на онези, чийто авторитет вече сме изпитали в живота си. Но Той не прилича на тях, Той е изявата на свършената любов. Бог е Този, който дава заповед на родителите в Ефесяни 6:4 " И вие, бащи, не дразнете децата си, но възпитавайте ги в дисциплина и наставление Господне."

2. РОДИТЕЛСКА ВЯРНОСТ

Всяко едно Божие обещание ще бъде изпълнено. Той се отнася винаги с любов. Мотивите на сърцето Му са едни и същи през настоящето и вечността. Той не се променя никога. Единственото, което Той иска, е да изяви Своята любов и прощение.

Недоверчив ли си спрямо Бога? Нашето недоверие Го наскърбява дълбоко. Представете си, че аз се връщам от дълъг път у дома при жена си и децата си, а те се разбягват, щом като видят, че отварям вратата и ги повиквам по име. Това дълбоко би ме наскърбило. Ти си дете на Бога и точно в този момент Той те вика по име, но вероятно дълбоко в сърцето си ти се съмняваш в Неговата вяроност. Може би в детството си не си имал възможността да се радваш на бащината грижа поради развод в семейството, или смъртен случай. Или пък може би ти си бил жертва на карьеристични стремежи на твоите родители? Или пък може би те преследват детинските спомени на неизпълнени обещания и пренебрегване?

Някои от вас с часове са плакали като бебета, но никой не е идвал да ви избави от неудобството или глада. Някои от вас са хленчили зад заключени врати - малки деца, забравени сами!

Дали сте неспособни да почувствате Неговото присъствие с вас? Дали сърцето ви е меко спрямо Господа или е закоравено от цинизъм недоверие? Погледнете сега в Неговите очи и вижте сега каква е Неговата любов спрямо вас. Бог е рекъл "Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя" (Евреи 13:5); "...и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършването на века." (Матей 28:20)

Може би ти ще ми кажеш: "Но щом Той ме обича толкова, защо не съм Го почувствал и видял?" Знай, обаче, че не е Бог този, който те е пренебрегнал, но аз и всички онези, които са познали Неговата любов.

Толкова много пъти ние сме пропускали да станем Негов глас и Негови ръце за тези, които не Го познават. За съжаление много малко са тези, които, подтикнати от Исусовото съкрушено сърце, отиват в тъмните и отдалечени кътчета на този свят, където бедните и нуждаещите се чакат. Исус не е привличан от приятните места, но от наранените хора.

Той ни преследва със Своята любов още от първия момент, в който сме поели дъх, и не престава докато умрем.

Твоят небесен Баща беше там, когато ти за първи път проходи като дете. Той бе с теб през времето на твоите болки и разочарования. Той е с теб в настоящия момент. Ти си само даден на заем за краткия период от няколко пъти на твоите родители, които от своя страна би трябвало да те обсипят с Неговата любов. Но ти винаги си бил и ще бъдеш дете на Бога, създадено по Неговия образ и подобие. Твоят любящ баща те чака точно в този момент с отворени обятия! Какво още те задържа настрана от Него?

Много малко хора познават Бога в цялата Негова любвеобилност и привлекателност, докато живеят своя кратък живот на тази земя. Много от нас приличат на разбойника, който умря на кръста от едната страна на Исус. Външно той видя едно окървавено и обезобразено тяло, но много скоро той започна да осъзнава истинското естество на Исус, и в последната минута на своя живот той чрез вяра влезе в Божието семейство. Също така и ние трябва да погледнем отвъд религиозната и комерческа престава за Исус, за да видим в Него Бога на любовта, който все още стои с протегнати ръце, казвайки: "Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно" (Йоан 10:10); "Ако сме неверни, Той верен остава, защото не може да се отрече от Себе Си" (2 Тимотей 2:13)

3. РОДИТЕЛСКА ЩЕДРОСТ

Преди няколко години посетих едно туземско село в Южните острови на Тихия океан и наблюдавах как децата си играят. Направи ми впечатление, че тези деца рядко чуваха думи като: "Не пипай; остави това, внимавай!". Техните домове бяха прости, състоящи се от пръстен под, сламен покрив и плетени рогозки, които нощем служеха за стена.

Като контраст на това, нашите домове са претъпкани със скъпи чупливи мебели и уреди, които представляват минирани полета и са потенциални порицатели и забранени зони за любопитните, едва проходили деца. Колко майки кипват, когато детето им развали скъп ценен предмет или нещо, което има сантиментална стойност. На децата много често им бива напомнено за важността и значението на нещата, тяхната стойност и това как да се грижат за тях. Много по-рядко обаче те чуват простите думички "обичам те". Постоянно повтарящото се пагубно смърмяне и заплаха постоянно завладяват съзнанието на детето: "Предметите са по-важни от мен!" Какво да сторим? Да напуснем нашите модерни домове? Очевидно не! Но вероятно ние ще трябва да осъзнаем, че нашето схващане за Божията щедрост може да е било осакатено от нашите опитности в детските години.

Истината е, че Бог е изключително щедър. Творението по казва такова богатство от багри, хармония и шарки, което далеч надхвърля обикновената функционална ценност. В този момент високо в Алпите едно мъничко бяло цветенце блести на слънчева светлина. Неговото поклъване и растеж не е било видно от човешко око. То не е растение, което дава храна. То просто е било създадено от Бога с надеждата, че един ден Адам и Ева ще го съзрат и ще бъдат благословение чрез неговата красота.

Най-голямата изява на Божието бащинско сърце изглежда обаче, че ида от Неговата грижа и внимание към всеки един детайл от нашия живот. Той ни изненадва с тези допълнителни неща, тези малки удоволствия и съкровища, за които само един баща би знаел, че копнеем. Бог не е егоист или материалист. Ние използваме хора, за да получим неща. Той използва нещата, за да благослови хората.

Семейството ми и аз работим като мисионери от 1972г. и ние ежедневно уповаваме на Бога да снабди нашите нужди. Можем да засвидетелстваме, че когато Бог задоволява нуждите ни, Той надминава очакванията ни за основните потребности като храна, облекло и жилище. Ние служим на един наистина щедър Бог. Псалмистът казва: "Уповай на Господа и върши добро; така ще населиш земята и ще се храниш с увереност. Весели се, тъй също в Господа, и Той ще ти даде попросеното от сърцето ти. Предай на Господа пътя си и уповай на Него, и Той ще извърши очакването ти." (Псалм 37:3-5)

4. РОДИТЕЛСКА НЕЖНОСТ

Имате ли представа колко привлекателни сте вие за Бога? Едно от най-големите препятствия, което пречи на човека да общува с Бога е това, че нашата плът е противна на Бога поради греха. Когато малкият ми син се върне у дома, покрит с кал от игра в задния двор, аз го взимам и обливам с градинския маркуч. Аз мразя и ненавиждам калта, но не и момчето. Да, ти си съгрешил! Ти си съкрушил сърцето на Бога. Но ти все още си обект на Неговата нежност - зеницата на окото Му. Той е със сърце, готово да прощава. Ние казваме: "Намерих Господа", но истината е, че всъщност Той ни е намерил.

Много деца, особено момчета, не са имали физическа изява на нежност от страна на бащите си, или пък не са почувствали истинско състрадание, когато са се наранявали. Поради нашето погрешно схващане за мъжественост, ние казваме: "Не плачи, синко, момчетата не плачат."

Исус не е такъв. Неговото състрадание и съчувствие са безгранични. Той усеща нашите болки по-дълбоко от самите нас, защото Неговата чувствителност към страданието е много по-голяма.

Веднъж се случи, че трябваше да държа двегодишния си син, докато лекарят му шиеше дълбока рана на челото. Детето скоро забрави своята болка и заспа в ръцете ми. Аз обаче бях измъчван от това, което бях преживял и видял часове след това. Може би ти си забравил повечето от болките си, но Бог не ги е забравил. Той съвършено добре си спомня всеки един момент от твоя живот. Твоите сълзи се смесват с Неговите, дори сега, точно в този момент. Бог бе там, когато другарчетата ти се отнасяха зле с теб в училищния двор и ти разочарован и самотен ги напусна, като се криеше да не те видят. Или пък когато в часа по математика бе смутен и объркан, Бог пак бе с теб. Или когато беше на четири години и се загуби на градския панаир? Когато с ужас се провираше сред тълпата от хора и плачеше, Бог бе този, който накара онази мила леличка да ти помогне да намериш майка си.

"Привлякох ги с човешки възета, връзки на любов и бях за тях като ония, които изваждат хомота от челюстите им." (Осия 11:4)

Понякога ние не разбираме колко придирчив и влюбен в децата си Баща е Бог. Родителите могат да показват с гордост излетите от бронз мънички детски обувки на камината, снимки от семейния албум или грамоти на стената, но как може да се сравни всичко това със способността на Бога да се радва безкрайно на всеки един наш успех? Бог бе първият, който те чу да изговаряш първата истинска дума. Часовете, които прекарваше сам, опипвайки с малките детски ръчички предмети, бяха радостни моменти за твоя Небесен Отец. Едно от най-големите съкровища за Него е споменът за детския ти смях. Не е имало такава дете като теб на земята и няма да има.

Веднъж Мойсей произнесе благословения над всяко едно от израилевите племена. За едно от племената той каза: "...и той ще почива между рамената Му (на Бога)" (Второзаконие 33:12). Какво чудно благословение е това!

Но това е мястото, където и ти обитаваш. Независимо от това как изглеждаш в очите на хората - дори ако си личност с голям авторитет, слава или титли, ти никога няма да престанеш да бъдеш, малко или много, бебе в ръцете на Бога.

5. РОДИТЕЛСКО ВНИМАНИЕ

Бог има едно качество, на което и най-добрият родител не може да подражава: това е способността Му да бъде с теб по всяко време и навсякъде. Като родители за нас е невъзможно да отделим 24-часово внимание на ден. Ние сме ограничени същества и

можем да обърнем внимание на едно нещо за определено време. Бог е с теб не само през цялото време, но Той ти отдава и цялото си внимание: "И всяка ваша грижа възложите на Него, защото Той се грижи за вас." (1Петрово 5:7) Бог храни постоянно един непрестанен поток от любящи мисли спрямо теб, както никои друг на този свят. Ти казваш: "Как е възможно това? Как може да бъде Той лично ангажиран с милиарди личности по едно и също време?" Не зная това, но зная едно - това не представлява ни най-малка трудност за Създателя на този свят. Може би обяснението е бързината на Неговата мисъл. На тази планета има 6 милиарда жители. Бог е създал неща в природата, които пулсират с невероятна скорост. Чувал съм, че молекулната структура на кристала вибрира със скорост 9 милиарда движения в секунда. Ако Бог мисли с подобна бързина, то Той за всяка една секунда би имал по две любящи мисли спрямо теб без особено да се напруга и това не би попречило на Неговите взаимоотношения с останалите Му чада. Кой може да каже как върши това? Просто се радвай и се възползвай от тази привилегия! Що се отнася до теб - само ти и Бог сте насаме! Не е необходимо да потърсиш начин да привлечеш Неговото внимание. Той вече те слуша. Да не те е грижа, че Му отнемаш времето...цялото Божие време ти принадлежи!

Родителите ти може често да са били ангажирани с дейности и рядко да са проявявали интерес и внимание към дребните събития на твоя живот, но Бог не прилича на тях. Той е загрижен за теб. Той е Бог на детайлите. Защо например Словото ни казва, че Бог е преброил дори и космите на главата ни? Не защото Бог се интересува от абстрактната математика. Той не е робот, събиращ данни, но Той просто се опитва да ни каже какви детайли знае за нас и колко е заинтересуван от нашия живот.

Едно малко момченце цял един следобед упорито забива пирони в две дървени дъски. Най-сетне то излиза от гаража и гордо показва на майка си своя "кораб". То с нетърпение очаква баща си да се върне у дома. Бащата закъснява. В 18.30 часа най-сетне той пристига уморен и загрижен. Изстиналата вечеря го чака, а също така и куп сметки.

Развълнуваното момче радостно му показва делото на своите ръце, но бащата едва вдига погледа си от сметачната машина. Татко никога не вижда и не оценява, но Бог вижда! Небесният Баща винаги вижда и винаги се радва на делото на твоите ръце. Той е твоят истински Баща и винаги ще бъде. Недей да мразиш родителите си поради техните недостатъци. Те са просто деца, които растат и имат свои деца. Радвай се по-скоро на чудната любов на твоя Небесен Баща!

6. РОДИТЕЛСКО ОДОБРЕНИЕ

Ние живеем в общество, което държи сметка за доброто представяне. Одобрението, което получаваме, е винаги свързано с изпълнението на условия: - ако си добър футболист, ако носиш у дома добри бележки, ако изглеждаш добре, ако имаш пари, ако печелиш и имаш успех. Царството на този свят е царство на отхвърляне. Царството на Бога е царство на безусловна любов. Божиите обещания са свързани с изпълнението на условия; ние трябва да Му се покорим, за да изпитаме благословенията Му, но Неговата любов е безусловна. Не трябва да чакаш, за да изпиташ Божията любов. Ела такъв, какъвто си. Просто бъди искрен и Му признай греха си, Той желае да ти прости. Дори в дълбочините на твоето минало непокорство Той и тогава те е обичал. Дори и мотивите за Божиите съдби в основата си са любов.

Много от вас са неспособни да приемат Божията любов и одобрение. Ти си станал роб на ужасната представа за един суров Бог. Истинското любящо отношение включва даването и приемането на любов. Една вечер, която никога няма да забравя, бе когато предложих на Джули да стане моя съпруга - аз я целунах и я попитах дали ще се

омъжи за мен. Какво би било, ако тя бе дала следния отговор: "Да, аз ще ти перя чорапите, ще ти чистя колата и ще пиша на машина писмата ти". Аз не исках да чуя подобен отговор. Аз очаквах отговор, който би съответствал на моите чувства към нея. Аз исках да зная, че тя изпитва същите чувства към мен, както и аз към нея.

Какъв ще бъде твоят отговор спрямо Бога, когато Той ти каже просто, че те обича. Можеш ли да "млъкнеш и да познаеш, че Той е Бог" без да се спускаш в припрени действия, за да спечелиш Неговото одобрение. (Псалм 46:10). Една от най-чудните картини на човешки мир и задоволство е тази на заспало в ръцете на майката бебе, след като е било накърмено.

Детето вече не плаче и не рита, но почива спокойно в любящите ръце. Чудно задоволство прелива от звука на приспивната песен, която прелива от Божието сърце: "Господ, твоят Бог, е сред тебе, Силният ще се весели за тебе с песни" (Софония 3:17).

Не бъди неспокоен в присъствието на Бога. Кори тен Бум предлага един прост съвет към това поколение. Тази жена, която толкова пострада в ръцете на нацистите и все пак имаше такава велика победа, един ден каза на мен и моите приятели: "Недей да се бориш...почивай в гнездото".

Каква дълбока, но проста истина е това! Бог вече те е възлюбил. През целия ти живот ти си се стремил да се представиш добре и да се съревноваваш с другите. Дори и най-малкото бебе бива сравнявано с останалите бебета. Хората казват: "много дебело" или "много слабо", или "носът му", "краката му...". Но Бог ти се радва, защото ти си единствен по рода си. Когато ти се отпуснеш да се стоплиш в любовта на Отца, тогава Той "ще се успокои в любовта Си и ще се весели за тебе с песни."

Да, много нещо може да бъде направено в живота ти и чрез живота ти. Ще има дни, когато Бог ще те изобличава за грях, като ти показва области от живота ти, които трябва да се променят, да Му се предадат и подчинят. Но Бог не винаги изисква промяна. Той познава нашите граници и ни дава благодат и сила, за да вършим онези неща, които Той изисква от нас. Той е нежен и съчувствителен. Повечето от времето той просто ни казва: "Обичам те", като нежно изговаря името ти!

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Ако ти виждаш, че твоето общение с Бога е възпрепятствано, било и поради недостатъчна обич, тогава предай сега тази област от живота си в ръцете на Бога. Ти трябва в сърцето си да простиш на всеки един, който по някакъв начин те е наранил. Ако не, твоята собствена горчивина ще те погуби, погълне и ти не ще намериш мир с Бога.

Разбери, ти не си сам. Аз не съм срещал съвършена личност, нито пък родител, който да не е правил грешки. Всеки един от нас по някакъв начин е претърпявал обиди и огорчения в живота си. Един от ключовете да се освободим от тези чувства е чрез прощението. Важното е ти да продължиш да вървиш напред и да познаеш Бога такъв, какъвто е Той в действителност - а не, който ти мислиш, че е! Той е съвършеният Родител! Той винаги ни дисциплинира с любов. Той е верен, щедър, милостив и справедлив. Той те обича и желае да прекара времето с теб.

Той иска да приемеш Неговата любов и да знаеш, че за Него ти представляваш особена и единствена по рода си личност. Ще приемеш ли сега Божията любов и нежност? Ще отвориш ли сърцето си за едно близко общение с твоя истински Баща? Той търпеливо те чака да дойдеш при Него. Молитвата ми е ти да познаеш Неговата любов, която Той храни към теб и да отвърнеш със същото на това бащинско сърце на Бога!

Джон Доусън е директор на Младежка мисия за югозападните САЩ и главен директор по евангелизация и рехабилитация на щата Калифорния. Той изнася доклади, взема участие в конференции и изпълнява дейността си навсякъде по света, където е поканен. Той е добър приятел и насърчител за нас от LDM. Той и неговата жена живеят в Калифорния с тримата си сина - Дейвид, Пол и Матю.
(c)1993 LDM. Всички права запазени. All rights reserved.